

gaa en saa radikal Omdannelse og Udvidelse, at dens hidtidige Rammer vilde sprænges fuldstændig samtidig med, at det store Spørgsmaal om, i hvilket Omfang den fremtidige Styrelse skulde centraliseres eller decentraliseres, maatte tages op til Løsning. Selvfølgelig maatte i videst muligt Omfang det hidtidige Personale ved de private Telefoner overgaa i Statens Tjeneste, ligesom de Uensartetheder af alle Slags, der hidtil har karakteriseret Ledelsen af de forskellige private Virksomheder, maatte udjævnes, og Administrationerne maatte indordnes i Former, der passede for Statsledelsen. Lønnings- og Pensionsspørgsmaal maatte ordnes. De Vanskeligheder, som dette vilde medføre for det store ekspederende Personale og for Telefonarbejderne, vilde maaske endda være forholdsviis smaa i Sammenligning med de Vanskeligheder, der vilde være forbundne med at faa de ledende tekniske Kræfter indordnede i Statsstyrelsens Rammer. Disse Kræfter vilde ikke paa nogen Maade kunne undværes for Ledelsen af den tekniske Tjeneste, der paa mange Punkter er af vidt forskellig Natur fra den nuværende Statstelefontjeneste, men vilde paa den anden Side kræve at lønnes med Beløb, der langt overstiger, hvad der efter hidtidige Synsmaader kan ventes ydet for Statstjeneste. Det anførte maa være tilstrækkeligt til at klargøre, at de heromhandlede Vanskeligheder for Kommissionen har maattet være en Spore til gennem Forhandlinger at søge opnaaet en Ordning, der gav Statens Administration tilstrækkelig Tid og Lejlighed til at forberede en Statsovertagelse.

Til 4. Den øjeblikkelige praktiske Trang til en Statsovertagelse staar naturligvis i omvendt Forhold til den Dygtighed og Imødekommen af det telefonerende Publikums Tarv, hvormed de private Telefonanlæg hidtil har været ledede. Medens det allerede ovenfor i Afsnit I er berørt, at Forholdene i Jylland i saa Henseende har ladet særdeles meget tilbage at ønske, skal det paa den anden Side her fremhæves, at Ledelsen af Telefonselskaberne paa Øerne i det hele og store maa siges at have været en saadan, at der ikke er skellig Grund til Anker og for saa vidt heller ikke Grund til Overgang til Statsdrift, og dette gælder ikke blot de store, men ogsaa flere af de mindre Selskaber; for det lille Anlæg paa Møn, der drives af en Enkeltmand, synes der endog at bestaa et særligt Forhold af Tillid og Tilfredshed fra Befolkningens Side. Sammen med de foran udviklede Hensyn har dette maattet virke til, at man ikke har følt en øjeblikkelig Statsovertagelse af Telefonselskaberne paa Øerne som en Nødvendighed. Der er Grund til i denne Sammenhæng særlig at nævne Forholdene paa Fyn. Her er — som ovenfor omtalt — Telefonerne i kommunalt Eje, og der hersker en saadan Tilfredshed med denne Ordning, at det sikkert vilde vække betydelig Misstemning, om Staten nu iværksatte en Overtagelse, hvad der imidlertid vilde være en Nødvendighed, hvis man overtog Telefonerne i hele det øvrige Land.

Naar man under Hensyn til alt det foran udviklede har ment, som Forholdene er, fra alle Sider i Kommissionen at maatte tage Afstand fra den øjeblikkelige Statsovertagelse af samtlige Telefoner, har den naturlige Konsekvens heraf været, at man har indledet Forhandlinger med de nuværende Koncessionshavere om en mulig Forlængelse af deres Koncessioner paa Vilkaar, som, indtil en Statsovertagelse før eller senere maatte blive iværksat, kunde tilfredsstille begge Parter — Samfundet paa det telefonbrugende Publikums Vegne og Koncessionernes Indhavere. Men inden man gaar over til at omtale det almindelige Grundlag, som man har ment at burde fastslaa for disse Forhandlinger, skal man dog omtale en særlig Vej til Telefonspørgsmaalets mid-